

Fiskeri- og kystdepartementet

postmottak@fkf.dep.no

FHL havbruk
Postboks 1214 Pirsenteret, 7462 Trondheim
Telefon 991 10 000 – Telefaks 95 35 22 06
www.fhl.no – havbruk@fhl.no

Trondheim 2. april 2007
300/kah

Høring av forslag til revidert lov om havner og farvann m.v.

Viser til høringsbrev med høringsnotat og lovutkast av 22. desember 2006 om ovennevnte med høringsfrist 2. april 2007.

Det er et omfattende høringsforslag som etter vår mening griper inn i mye av aktiviteten i kystsonen. Generelt er det en svakhet med høringsforslaget at næringsmessige konsekvenser av gjennomføringen av forslaget er lite drøftet/utredet. Etter vår mening er mangelen på dette ikke i tråd med forvaltningens utredningsplikt ved høringer av denne art, noe som gjør høringsnotatet ufullstendig.

NHOs høringsssvar av 30. mars besvarer bl.a. de mer overordnede spørsmål som ble stilt i høringsbrevet. Vi vil nedenfor kort kommentere en del av lovforslagets paragrafer som vi spesielt mener berører havbruksnæringen.

§ 2-1: Ansvar og myndighet etter loven og § 2-2: Delegasjon og overføring av myndighet: Kommunene får etter disse paragrafer ansvar og myndighet bl.a. for å planlegge og fastsette kommunale farleder. Det synes for oss at kommunen gjennom disse paragrafene får full råderett over sitt farvann som omfatter kommunens kystareal ut til grunnlinjen, med unntak av eventuelle hoved- og bileder som er kystverkets ansvar. Vi mener at mye av næringsvirksomheten bør ses i et større perspektiv enn kommunalt, samtidig som vi er redd for at alle kommuner ikke har den samlede kompetanse til å utføre alt det ansvar som delegeringen medfører.

§ 3-2 Trafikkregulering: Paragrafen åpner for at kommunene kan delegeres myndighet til å treffe vedtak etter paragrafens 1. ledd. Vi regner med at havbruksnæringsens transportbehov, som ofte kan omfatte transport gjennom flere kommuner, ikke må ha tillatelse fra hver enkelt kommune. Vi antar slik trafikk (brønnbåttrafikk – smolt, slaktefisk, fôrtransport) vil behandles på et mer overordnet nivå (selv om ikke hoved- bileder brukes hele tiden).

§ 3-5 Farleder m.v.: Paragrafen åpner for fastsettelse av bl.a. sikkerhets-/bufferoner rundt hoved- og bileder. Uten at det sies hvor store slike soner kan bli, vil dette legge beslag på store sjøarealer. Havbruksnæringsens videre utvikling er avhengig av tilgang på lokaliteter av god kvalitet. Muligheten for at slike lokaliteter blir gjort utilgjengelige for næringen gjennom etablering av slike bufferoner og næringsmessige konsekvenser er overhodet ikke drøftet. Vi etterlyser en slik drøfting.

§§ 3-12/13/14 Gebyrer: Paragrafene gir departementet rett til å fastsette kystgebyr og sikkerhetsgebyr. I tillegg fastsetter paragraf 3-14 kommunenes rett til å gi forskrift og kreve farledsgebyr ved bruk av kommunens farleder. Havbruksnæringen er en internasjonal konkurranseutsatt næring som er avhengig av konkurransekraft. Ytterligere gebyrbelastning og betydning for videre næringsutvikling er i høringsutkastet ikke diskutert. Vi anser det som særs viktig at næringen ikke blir konkurransemessig svekket ved innførsel av nye gebyrer.

§ 4-1 Tiltak som krever tillatelse: For etablering av akvakulturanlegg i sjø kreves tillatelse etter havne- og farvannsloven. Etter høringsforslaget vil det i utgangspunktet være kommunen som skal gi/eventuelt avslå en slik søknad om tillatelse. En ting er at havbruksnæringen i mange sammenhenger må ses i et perspektiv som går utover den enkelte kommune, videre mener vi at ved at kommunene skal være avgjørelsesmyndighet her så sammenblandes kommunenes roller. Kommunene er også planmyndighet for sjøarealer gjennom PBL, vi mener derfor at det bør være Kystverket som avgjør slike saker på et mer overordnet nivå, eventuelt at dette gjøres av Fiskeridirektoratets regionkontor i henhold til forslag til § 4-7.

§ 4-5 Beskyttelse av bestemte områder: Paragrafen åpner for at næringsvirksomhet må vike for avsettelse av områder med særlig biologisk mangfold. Slik vi forstår det kan også myndighet etter denne paragrafen delegeres til kommunalt nivå. Vi anser at slike områder primært avsettes på bakgrunn av kunnskap gjennom kommunenes arealplanlegging, samtidig som mulig bruk og vern og konsekvensvurderinger legges til grunn. Eventuelt gjennom bruk av relevant lovverk i forbindelse med mer overordnede vernetiltak. Vi kan derfor ikke se behovet for en slik hjemmel i dette lovverket.

Generelt er vi skeptiske til at kommunene gjennom dette forslaget får en avgjørelsesmyndighet i forhold til Havne- og farvannsloven, samtidig som kommunene har planleggingsmyndighet gjennom Plan- og bygningsloven. Dette kan gi seg utslag i en sammenblanding av roller,

Som før nevnt er havbruksnæringen avhengig av konkurransekraft for å kunne videreutvikles. Forslaget kan føre til uheldig vridning i konkurransekraft gjennom kommunenes arealdisponering i forhold til forslaget, gjennom bruk av ikke nærmere angitte buffersoner og gjennom utstrakt bruk av gebyrhjemler.

Hvilke konsekvenser dette kan få for forskjellige næringer og deres mulighet til å videreutvikles er ikke drøftet, noe som ikke bare er en svakhet i seg selv, men som også tilsidesetter politiske signaler om framtidig utvikling av og satsing på havbruksrelaterte næringer.

for FHL havbruk

Knut A. Hjelt
adm. nestleder